

Ανάπτυξη Λογισμικού για Αλγοριθμικά Προβλήματα (DI352)

Εργασία 1

ΟΜΑΔΑ 3:

Κωνσταντίνος Μικρούδης

1115201700089

Λουκάς Μποζίκης

1115201700098

---make---

Η μεταγλώττιση γίνεται με τις εντολές:

make lsh

make cube

make cluster

Η καθεμία παράγει ομώνυμο εκτελέσιμο με την ακριβή λειτουργικότητα της εκφώνησης.

Καλώντας την make χωρίς όρισμα παράγει και τα τρία εκτελέσιμα.

-----folder dstructs-----

Βασικές Δομές δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν:

Τα αρχεία δηλώσεων και υλοποίησης βρίσκονται στο φάκελο dstructs.

Όλες οι δομές έχουν ως τύπο δεδομένων το (void*) έτσι ώστε να

γενικεύονται για κάθε τύπο αντικειμένου.

Η διαγραφή των στοιχείων από τις δομές σε περίπτωση instance δεν είναι ευθύνη της δομής, θα πρέπει να γίνει από τον προγραμματιστή.

-Υλοποιήθηκε μια λίστα (class List) εσωτερικά με πίνακα.

Υποστηρίζει τις μεθόδους:

add(void *); // Προσθέτει στοιχεία στο τέλος της λίστας (amortized O(1))

get(int i); // Επιστρέφει το i-οστό στοιχείο της λίστας O(1)

reset(); // Αδειάζει τη λίστα [χωρίς να διαγράψει τα στοιχεία] O(1)

-Υλοποιήθηκε ένας πίνακας κατακερματισμού (class HashTable) εσωτερικά με πίνακα από λίστες.

Η ενθυλάκωση των στοιχείων μαζί με το κλειδί (long long) γίνεται μέσω της struct HashElement.

Υποστηρίζει τις μεθόδους:

add(void *,int); // Εισάγει ένα στοιχείο μαζί με το κλειδί του στον πίνακα

exists(void *, int) // Ελέγχει αν το εν λόγω στοιχείο υπάρχει εντός του πίνακα με το κλειδί που δόθηκε. Επιστρέφει τιμή αληθείας.

getChain(int); // Επιστρέφει τη λίστα στην οποία αντιστοιχεί το κλειδί που δόθηκε.

getAllChains(); // Επιστρέφει όλο τον πίνακα με τις λίστες.

-Υλοποιήθηκε μια ουρά προτεραιότητας (class PriorityQueue) εσωτερικά με heap.

Η ουρά αυτή δεν επιτρέπει διπλή εισαγωγή στοιχείων και αυτό επιτυγχάνεται εσωτερικά με ένα hash table. Αυτό επιτρέπει τη χρήση της για την εύρεση ημ χωρίς προβλήματα.

Η ενθυλάκωση των στοιχείων μαζί με την προτεραιότητα γίνεται μέσω της struct QueueElement.

Υποστηρίζει τις μεθόδους:

add(void*, float); // Προσθέτει το στοιχείο μαζί με την προτεραιότητά του στην ουρά

peek(); // Επιστρέφει χωρίς να αφαιρέσει το πρώτο στοιχείο

peekPriority(); // Επιστρέφει την προτεραιότητα του πρώτου στοιχείου

remove(); // Αφαιρεί και επιστρέφει το πρώτο στοιχείο της ουράς

-----PROBLEM SPECIFIC ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ-----

Η αναπαράσταση των διανυσμάτων έγινε με την class Vector, η οποία εκτός από τις συντεταγμένες υποστηρίζει αποθήκευση του ονοματος (label) του διανύσματος. Διαθέτει επίσης μεταβλητές για την αποθήκευση του cluster στο οποίο έχει ενταχθεί (για την υλοποίηση του ερωτήματος B)

Η αναπαράσταση και διαφοροποίηση της μετρικής γίνεται μέσω της κλάσης Metric, μιας abstract κλάσης που διαθέτει τη μέθοδο dist, η οποία υλοποιείται στο παιδί της (L2Metric) και μπορεί να επεκταθεί αν χρειαστεί με άλλη κλάση.

Για την ταξινόμηση στοιχείων για γρήγορη απάντηση ερωτημάτων υλοποιήθηκαν οι δυο μέθοδοι τις εκφώνησης μέσω κατάλληλων κλάσεων. Αρχικά, ορίσαμε μια θυγατρική abstract κλάση (class PointStruct) η οποία διαθέτει τις αντίστοιχες abstract μεθόδους που υλοποιούνται στα παιδιά της:

```
addVectorList(List *); // Δεχεται και τοποθετεί μια λίστα από Vectors στη δομή
approximateNN(Vector*,Metric*); // Επιστρέφει τον nearest neighbor του διανύσματος που δόθηκε.
approximatekNN(Vector*,Metric*); // Επιστρέφει τους nearest neighbors του διανύσματος που
δόθηκε εντός μιας PriorityQueue.
approximateRange(float,Vector*,Metric*); // Επιστρέφει τα διανύσματα within range εντός μιας
PriorityQueue.
```

Η κλάση αυτή υιοθετείται από τις κλάσεις LSH και Hypercube, κάθε μια από τις οποίες υλοποιεί τα ανωθεν με τον δικό της τρόπο. Και οι δυο χρησιμοποιούν τις συναρτήσεις κατακερματισμού διανύσματος που υλοποιούνται στην class LocalityHashFamily. Η κλάση αυτή ορίζει διανύσματα v και τιμές t τυχαία, και διαθέτει μέθοδο `hash(int, Vector*)` η οποία μιμείται τις συναρτήσεις `hi()` από τις διαφάνειες.

Για την υλοποίηση των `f()` για το Hypercube εκμεταλευθήκαμε την ομοιομορφία που παρέχει η `rand()`, τοποθετώντας στην `srand()` την τιμή που θέλουμε να μετατρέψουμε και το `id` της συνάρτησης, εξασφαλίζοντας ότι κάθε συνάρτηση θα έχει μοναδική τιμή για κάθε είσοδο.

Τέλος, για το clustering των σημείων κατασκευάστηκε η κλάση `LloydClusterer`. Η κλάση αυτή δέχεται στον constructor τη λίστα των σημείων τα οποία πρόκειται να μπουν σε συστάδες, καθώς και μια προαιρετική δομή απάντησης ερωτημάτων (LSH, Hypercube) για την περίπτωση ανάθεσης μέσω Range queries. Η κλάση διαθέτει τις μεθόδους:

```
initialization(Metric *); // Αρχικοποιεί τους κεντροειδείς με τη μέθοδο spread out
assignment(Metric *); // Επανατοποθετεί τα διανύσματα σε συστάδες. Αυτό ανάλογα με το είδος
του clusterer γίνεται είτε με την directAssignment() η την rangeAssignment()
update(); // Μετακινεί τους κεντροειδείς στο κέντρο μάζας της τελευταίας ανάθεσης. Επιστρέφει
true εφόσον δεν πραγματοποιηθεί αλλαγή, η εφόσον η αλλαγή είναι πολύ μικρή
performClustering(Metric*, int); // Εκτελεί την διαδικασία του clustering όσες φορές δοθούν ως
παράμετρος, η μέχρι η update() να σηματοδοτήσει τερματισμό.
calculateSillouete(Metric *); // Υπολογίζει για κάθε cluster και συνολικά το δείκτη συσταδοποίησης
sillouete.
getCluster(int); // Επιστρέφει τα περιεχόμενα του cluster ως λίστα
getCentroid(int); // Επιστρέφει τον αντιστοιχο κεντροειδή
```

`getSillouete(int);` // Εφόσον έχει εκτελεστεί η `calculateSillouete()`, επιστρέφει τον δείκτη για το `cluster` που δόθηκε ως ορισμα.
`getGlobalSillouete()` // Εφόσον έχει εκτελεστεί η `calculateSillouete()`, επιστρέφει το δείκτη συνολικά.

Τέλος, η ανάγνωση αρχείων διανύσματος έγινε μέσω της κλάσης `VectorFile`, η οποία στον `constructor` δέχεται ένα `filename` και επιστρέφει την λίστα με τα διανύσματα καλώντας την μέθοδο `getVectorList()`;
